Томас Венцлова

Льодохід

Перекладач: Оксана Сенатович

Зникає настрій десь раптово,
І знову — жодного рядка.
На плесі неба барвінково
Враз розливається ріка.

Твоє минуле — то з тобою,
То знов лишаєшся один
У дзвоні сніжного завою,
У мідній плутанці крижин.

Допоминається свойого
Невимовлене все сильніш,
Стоїть невирішене строго
І мовчки дивиться у вірш.

Воно, мов вилите із простору,
У борозну зіллється з ним
І загримить з моста до мосту
Полуднім солодом важким.